

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України ♦ № 237 ♦ Вівторок, 10 грудня 1991 року ♦ Ціна 30 коп.

(Передплатникам — 10 коп.)

У Мінську керівники Білорусі, РРФСР та України підписали остаточний вирок колишній імперії

Вчора Президент України Л. М. Кравчук поінформував членів Президії Верховної Ради України про результати переговорів у Мінську між керівниками трьох держав — Білорусі, України, ЧСДР. Є підстави твердити, що до Тинької Угоди приєднається застат. Відкрито шлях до Співдружності і для республік колишнього Союзу, і для інших держав.

Гостру реакцію під час засідання Президії викликала інтерв'ю Горбачова Українському телебаченню, показане Центральним телебаченням. Ось окремі оцінки того інтерв'ю.

Л. М. Кравчук: «Я подзвонив Горбачову і сказав: «Ви вже люті, тут місце підштовхувати Україну до конфлікту, говорите про Харків, то про Крим, то про Донбас». І С. Плісний: «Інтерв'ю Горбачова — це пряма провокація для зіткнення серед кароду України. Не майте».

Члени Президії Верховної Ради України засудили спробу колишнього центру спорокувати міжнародні конфлікти в Україні.

Отже, головне керівники республік підписали Угоду про Співдружність. Незалежних держав і оголосили таким, що трата сил, довір'я від 22 року про утворення СРСР. Центральні структури з

моніторингом функціями — між них. Офіційне місце перебування координуючих органів Співдружності — Мінськ. Координатор Співдружності — Голова Верховної Ради Білорусі С. Щупович. Виступивши на прес-конференції, він сказав:

— Ми вважали за необхідне, щоб розвинути Союзу. Тому в нас не було конституційного надання нам прав ми взяли на себе ініціативу і підписали Угоду про заснування Співдружності трьох незалежних держав. Підписавши цього документа веде за собою ліві структурі і владні зміни, тому ми домовилися продовжити нашу роботу.

2

ПРИНЯТІ ДОКУМЕНТИ ДРУКУЄМО В СЬОГОДІШНЬОМУ НОМЕРІ. ПРОСИМО НАШИХ ЧИТАЧІВ ВРАХОВУВАТИ, ЩО ПІД ЧАС РАТІФІКАЦІЇ УГОДИ ПРО СТВОРЕННЯ СПІВДРУЖНОСТІ НЕЗАЛЕЖНИХ ДЕРЖАВ У ВЕРХОВНИХ РАДАХ МОЖЛИВІ ПЕВНІ ЗМІНИ І УТОЧНЕННЯ.

7 ЗЕМЛЯ ПІД КРИМІНАЛОМ

Ми настільки звикли до «капкових» показників, пустопорожніх расел і зміщених поглядів, що, говорючи про село, цілком природно думали про колосел і напелки... Чим це обертається для сільського господарства однієї «окремо взятої» Івано-Франківської області — читайте у матеріалі нашого кореспондента.

ВІЙСЬКОВА ПРИСЯГА

Я, (прізвисько, ім'я та по батькові), вступаю на військову службу і урочисто яляюсь народу України завжди бути вірним і відданим йому, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, захищати командира, неухильно дотримуватися Конституції і законів України, зберігати державу і військову таємницю.

Я клянуся захищати українську державу, непокінто стоїти на сторожі її свободи і незалежності.

Я присягаю ніколи не зрадити народу України.

(Приняті Верховною Радою України 6 грудня 1991 року).

СОЮЗУ ГОДИ

Учора, після зустрічі «трійки» і підписання Угоди про створення Співдружності Незалежних Держав, Президент України Леонід Кравчук дав прес-конференцію для вітчизняних і зарубіжних засобів масової інформації.

— Наслідком наслідком є підписані в Білорусі документи!

— Немає секрету, — сказав Леонід Кравчук, — у тому, що у Бориса Єльцина була бачення з Михайлом Горбачовим по телефону, і тоді сказав: «Україна не підписує жодного договору, який передбачав би державу над державою. Україна не може прийняти пропозицію щодо конфедеративного устрою Союзу, вона виступає за повний суверенітет і незалежність. Чи уявляю, судачи з усього, і були відправлені у пошуку примирення форм взаємодії Росії, Білорусі та України. Окремим журналістам з тем стосом Залів трьох і Угоди про створення Співдружності Незалежних Держав Президент України в цілому оцінює ситуацію так: ми маємо дійсно швидко бо мови їд про подолання кризи, а на чолі держави лежала молода, ім'я якої центр. Звіт про прес-конференцію Президента України Л. Кравчука буде надруковано в газеті.

12 Олександр САВЧЕНКО:

Хто першим запровадить атрибути державності, той виграє. Якщо Росія першою введе свою грошову одиницю, то для України це матиме катастрофічні наслідки.

13

3 «РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ ЩЕ Й НЕ БУЛО...»

У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ

Закон України

ПРО ПРОКУРАТУРУ

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник —
Верховна Рада
України

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

252647

Київ, вул. Нестерова, 4

ТЕЛЕФОНИ
РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ:

Примірники —
446-92-11

Відповідальний
секретар —
446-72-63

Завідувач коректурою
441-34-42, 224-72-54
(телефакс).

ВІДДІЛИ:

парламентський —
441-84-52,
441-85-64,

літве — 441-29-61,

економіки — 441-88-07,

середньої — 441-86-18,

міжнародної —
446-91-28,

першої і другої —
441-82-05,

охорони здоров'я —
441-88-96,

соціального питання —
441-88-05,

екології — 441-88-59,

культури — 441-86-44,

спорту — 441-88-08,

інформаційний —
441-84-13,

441-86-30,

історії України —
441-88-02,

військової справи —
441-82-52,

районів — 441-89-44,

бухгалтерії —
441-84-06.

Реклама
не розміщується
і не повертається.

Індекс 60955

Передплата ціна на рік
19 грн 80 коп.

Голова редакції —
3 разів на тиждень.
Сьогодні на 16 сторінок.

ЗАЯВА

глав держав Республіки Беларусь, РРФСР, України

Ми, керівники Республіки Беларусь, РРФСР, України, — відзначаючи, що переговори про підготовку нового Союзного договору займали в галузях міжнародного процесу виходу республік із складу Союзу РСР і утворення незалежних держав став реальним фактом.

— констатуємо, що незалежність політика центру призвела до глибокої економічної і політичної кризи, до розвалу виробництва, катастрофічного зниження життєвого рівня практично всіх верств суспільства, до зростання соціальної напруженості в багатьох регіонах колишнього Союзу РСР, що призвело до міжнародних конфліктів з численними людськими жертвами;

— усвідомлюючи відповідальність перед своїми народами і світовим співтовариством та наразі потребу в практичному здійсненні політичних і економічних реформ, заявляємо про утворення Співдружності Незалежних Держав, про що сторони в грудні 1991 року підписано Угоду.

Співдружність Незалежних Держав у складі Республіки Беларусь, РРФСР, України є відкритою для приєднання всіх держав — членів Союзу РСР, а також для інших держав, які поділяють цілі і принципи цієї Угоди.

Держави — члени Співдружності мають намір проводити курс на зміцнення міжнародного миру та безпеки. Вони гарантують виконання міжнародних зобов'язань, які випливають для них з договорів і угод колишнього Союзу РСР, забезпечують єдиний контроль за ядерною зброєю та її нерозповсюдженням.

Голова Верховної Ради Республіки Беларусь

С. ПУШКЕВИЧ

Президент РРФСР

Б. ЄЛІНЦЬ

Президент України

Л. КРАВЧУК

УГОДА

про створення Співдружності Незалежних Держав

Ми, Республіка Беларусь, Російська Федерація (РРФСР), Україна, як держави-засновники Союзу РСР, що підписали Союзний договір 1922 року, дали імені Вищим Договірним Сторонам констатувати, що Союз РСР як об'єкт міжнародного права і геополітична реальність припиняє своє існування.

Грунтуючись на історичній спільності наших народів і зв'язках, які склалися між ними, враховуючи двосторонні договори, укладені між Вищими Договірними Сторонами,

— прагнучи побудувати демократичні правові держави, маючи намір розвивати свої відносини на основі взаємного визнання і поважання державного суверенітету, невідчужливості права на самоствереження, принципів рівноправності і неутрачання і у втручання в справи інших держав, відстоюючи застосування сили, економічних і будь-яких інших методів тиску, врегулювання спірних проблем погоджувальними засобами, інших загальнолюдських принципів і норм міжнародного права, вважаючи, що подальший розвиток і зміцнення відносин дружби, добросусідства та взаємовигодного співробітництва між нашими державами відповідають корисним національним інтересам їх народів і служать справі миру та безпеки,

— підтверджуючи свою вірність цілям і принципам Статуту Організації Об'єднаних Націй, Хельсінкського Заключного акту та інших документів Народів з питань безпеки і співробітництва в Європі, зобов'язуючись додержувати загальнолюдських міжнародних норм про права людини і народів,

— домовившись про те, що Вищі Договірні Сторони утворюють Співдружність Незалежних Держав.

Стаття 2.
Вищі Договірні Сторони гарантують своїм громадянам незалежність від їх національності або інших відмінностей рівня права і свободи. Кожен

з Вищих Договірних Сторін гарантує громадянам інших Сторін, а також особам без громадянства, які проживають на їх території, незалежно від їх національної приналежності як інших відмінностей громадянства, релігії, раси, етнічного, соціального, економічного та культурного права і свободи відповідно до загальнолюдських міжнародних норм про права людини.

Стаття 3.
Вищі Договірні Сторони, базуючись на принципах взаємності і взаємності, культурної, мовної та релігійної самобутності національних меншостей, які населяють їх території, і унікальних етнокультурних регіонів, що склалися, беруть їх під свій захист.

Стаття 4.
Вищі Договірні Сторони розвиватимуть рівноправне і взаємовигідне співробітництво своїх народів і держав у галузі політичної, економічної, культурної, освіти, охорони здоров'я, охорони навколишнього середовища, науки, торгівлі, гуманітарної та інших галузей, сприятимуть широкому інформаційному обміну, сумісно і неухильно долатимуть взаємні зобов'язання.

Сторони вважають за необхідне укласти угоди про співробітництво в значимих галузях.

Стаття 5.
Вищі Договірні Сторони визнають і поважають територіальну цілісність одної і незалежність існуючих кордонів у рамках Співдружності.

Вони гарантують відкритість кордонів, свободу пересування громадян і передачі інформації в рамках Співдружності.

Стаття 6.
Держави — члени Співдружності співробітничатимуть у забезпеченні міжнародного миру та безпеки, здійсненні ефективних заходів зменшення збройних витрат. Вони прагнуть до ліквідації всіх ядерних озброєнь, загальної і повного роззброєння під зовнішнім міжнародним контролем.

Сторони поважатимуть пра-

гнення одна одної до досягнення статусу безядерної зони і нейтральності держави. Країни — члени Співдружності зберігатимуть і підтримуватимуть під об'єднаним командуванням спільної військово-стратегічної проєкції, виключаючи єдиний контроль над ядерною зброєю, порядок здійснення якого регулюється спеціальною угодою.

Вони також спільно гарантують необхідні умови розміщення, функціонування, матеріальної і соціальної забезпечення стратегічних збройних сил Сторін зобов'язуються проводити погоджені угоди з питань соціального захисту і пенсійного забезпечення військовослужбовців та їх сімей.

Стаття 7.
Вищі Договірні Сторони визнають, що до сфери їх спільної діяльності, яка реалізується на двісторонній основі через спільні координаційні інститути Співдружності, належать:

— координація зовнішньої політичної діяльності;
— співробітництво у формуванні і розвитку спільного економічного простору загальноєвропейського і євразійського рівня, у галузі політичної;

— співробітництво в розвитку систем транспорту і зв'язку;

— співробітництво в галузі охорони навколишнього середовища, участі у створенні асоційованого міжнародної системи екологічної безпеки;

— питання міграційної політики;

— боротьба з організованою злочинністю.

Стаття 8.
Сторони усвідомлюють планетарний характер чорнобильської катастрофи і зобов'язуються об'єднати і координувати свої зусилля по мінімізації та подоланню її наслідків.

Стаття 9.
Сторони домовилися укласти з цією метою спеціальну Угоду, яка врахуватиме тяжкість наслідків катастрофи.

Стаття 10.
Сторони погоджуються і

застосування норм цієї Угоди підлягають вирішенню шляхом переговорів між відповідними органами і при потребі — на рівні глав Урядів і Держав.

Стаття 10.
Кожна з Вищих Договірних Сторін залишає за собою право прийняти до цієї Угоди або окремих її положень окремі учасників Угоди за рік.

Положення цієї Угоди можуть бути доповнені або змінені за взаємною згодою Вищих Договірних Сторін.

Стаття 11.
З моменту підписання цієї Угоди на території держав, які її підписали, не допускається застосування норм третіх держав, у тому числі колишнього Союзу РСР.

Стаття 12.
Вищі Договірні Сторони гарантують виконання міжнародних зобов'язань, що випливають з цієї Угоди і угод колишнього Союзу РСР.

Стаття 13.
Ця Угода не зачіпає зобов'язань Вищих Договірних Сторін щодо третіх держав. Ця Угода відкрита для приєднання всіх держав-членів колишнього Союзу РСР, а також для інших держав, які поділяють цілі і принципи цієї Угоди.

Стаття 14.
Опційним місцем перебування координаційних органів Співдружності є місто Мінськ.

Діяльність органів колишнього Союзу РСР на території держав — членів Співдружності припиняється.

Укладено в місті Мінську 8 грудня 1991 року в трьох примірниках російською, українською мовами, причому три тексти мають однакову силу.

За Республіку Беларусь

С. ПУШКЕВИЧ

В. КЕВІЧ

За РРФСР

Б. ЄЛІНЦЬ

Г. БУРБІЛІС

За Україну

Л. КРАВЧУК

В. ФОКІН

Олександр ГАВРИЛЕНКО, політик комбінату «Запоріжсталь».

Важливо, що прийнято документ про ліквідацію СРСР як такого. Отже, вилучити структуру колишнього недержавного Союзу не було ніяких ставити палиці в колеса нашої економіки.

Олександр МИХАЙЛОТА.

Запоріжжя.

НА НОВІ ШЛЯХИ

— Я не політик, щоб давати оцінку цій великій події, але як громадянин скажу, що рішення про створення Співдружності Незалежних Держав виправдало себе.

Віталій МАТКО, доцент Запорізького індустріального інституту.

ДОБРОЇ ВОЛІ

ЕРЕВАНСЬКА 12-А СПТУ № 48

ТЕАТ
ПЛАМ ЛІСТ ЗА ВАШІ ТАК ПОТРІБНІ ЛЯДИ
ГЛИБОКО ПЕРЕКОНАННЯ ЧО КРАСА ЛИБЕ У
МОЖЕ ВРЯТУВАТИ СВІТ ВІД ЗАГИБЕЛІ САМЕ
ЛІДІ ЛІДІ ЛІДІ ЛІДІ ЛІДІ ЛІДІ ЛІДІ ЛІДІ ЛІДІ ЛІДІ
РЕФЕРЕНДОРСЬКОЇ ПРОГРАМИ

ВОЛІ ЦЕ ВРАЗОК ТОГО ЯК ЛІДИ БУДУТЬ
ОДНОГО У ВІЛЬНІЙ УКРАЇНІ
НА ПОВНЕ РОЗУМІННЯ ВАШОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З
КРАВЧУК-
1944

«Надрукуйте! Тана подія» —
хочемо, щоб усі знали!
А чому б і ні, подумалось,
коли добро озвучується добром.
Людмила БАРАНЕВИЧ,
Фото Андрія ГРЕЙЖІ.

Усьо чотко!

НЕПЕДАГОГІЧНА
ПРОЗА

Державний санітарний лікар Кіровоградського району Людмила Вут заборонила подальшу експлуатацію приміщення Дніпропетровського педагогічного училища.

Приміщення було збудоване ще у 1936 році і з повислих часів не знало капітального ремонту. Ракше було закріплено всім кавчальних класів — стеля спала на головах учнів.

У Дніпропетровську багато хто, потерпаючи від таких умов, сподівався вселитися у приміщення, що належали КПУ. Та вони виявилися заселеними ще до розподілу: у них розташувалися новоспечені комерційні установи, де знайшли притулок та непогані зарплати й колишні партнаратники.

Ще влітку депутати обрали М. Абраїмов, В. Батурин, А. Косарев та О. Литвиненко обстежили недуги і забили на сполох. То чому ж нині депутати не змогли розумно розпорядитися майном компартії?

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

Реалії

НАРОД
У КАРТИ
НЕ ГРАЄ

Підсумки Всеукраїнського референдуму одкровені: більшість його учасників висловилися за незалежність України, в тому числі й у Криму. І це, незважаючи на шалену антиукраїнську кампанію, яку проводили в автономній республіці різні партії та рухи, засоби масової інформації. Газета «Кримська правда» в номерах за 28, 29, 30 листопада опублікувала бюлетень референдуму з закресленими словами: «Так, підтверджую». В цих трьох номерах особливо багато матеріалів тих, хто прагнув голосувати проти незалежності України. Вважаючи своїм пріоритетом статтю «Туга за батьківщиною», надрукована 30 листопада. Не знає, чого в ній більше, — злочин до України чи штучного багаття не бачити реалії сьогодні. Місяць тому у статті «Не хочемо жити під жовто-блакитним прапором» лянали людей націоналізмом, що, мовляв, гряде на нас, поголовною уніфікацією Криму тощо.

Можна було б зараз не згадувати про всі ці інсинуації «Кримської правди». Референдум пройшов нормально. Але якщо зараз газета мовчить і публікує тільки офіційні повідомлення про результати виборів Президента та референдуму, то колишні компартійні видання «Курортний Крим» у номері за 4 грудня вміщує кілька матеріалів, у яких, м'яко кажучи, принижують роль події, що відбулася минулої неділі. Газета пропонує слухати, що, мовляв, багато грошей витрачено. «652 мільйони назвалися і тут, і там». І далі з неприхованим сарказмом: «Чи не за надто велика плата за гетьманську булаву?»

Ні, «Курортний Крим» навіть не думає погодитися з волевиявленням жителів півострова.

Що не кажіть, а комусяки хочеться розіграти «кримську карту». Та заплізно. Народ вже зробив свій вибір.

Олександр ПЛАТ,
журналіст.

Крим.

Подарунки

МАТЕРІАЛЬНИЙ
ЕКВІВАЛЕНТ ПРИХИЛЬНОСТІ

Голова канадського товариства прихильників Руху пан Ераст Гуцуляк днями вручив Київській міській дитячій лікарні № 1 комплект діагностичної апаратури. Оскар Е. Гуцуляк — відомий фармацевт, можна зрозуміти цей його вчинок.

Але, окрім фармації, наш земляк — подружжя Гуцуляків родом із Снятинського району Івано-Франківської області — цікавиться культурою, громадським життям. Дружина Лідія допомагає своєму чоловікові

Телеграфним рядком
з ЛуцькаФЕРМЕРИ
ОБ'ЄДНУЮТЬСЯ

Майже 800 гектарів землі мають сьогодні у своєму користуванні 50 фермерів Волинні. У цьому році вони реалізували 550 центнерів м'яса, 1300 центнерів молока, 340 нілограмів меду, 900 центнерів зерна. Для координації роботи та захисту своїх прав фермери області створили асоціацію, яку очолює Леонід Гаврилюк.

СМАЧНОГО!

Забійно-ковбасний цех у колгоспі «Заповіт Леніна» Луцького району став з півтора місяців тому. За цей час виробництво ковбасних виробів шість найменувань довели до 5 тонн за зміну. Від реалізації смачної продукції у колгоспну касу надійшло 510 тисяч карбованців.

ЛОЗА ЗАВОЙОВУЄ
РИНОК

Вироби з лози — давнє ремесло волинців. Надаючи йому відродження у колективі Ковельського мілгосподарського лісгоспазу тут і виготовляють меблі для дач, інвентар для відпочинку, кухонні гарнітури, які користуються попитом не тільки у місцевих, а й у сусідніх околицях. Бартерю ольшани відправляють товару на 120 тисяч карбованців. Надійшло замовлення з Німеччини.

КОЛГОСПНЕ ХУТРО

3 лотачку цього року 25 колгоспів Волинні, у яких займаються розведенням хутрових звірів — норки і песця, — продали 12 тисяч цінних шкур. Найбільший вигодо одержав колгосп імені Суворова Луцького району — 800 тисяч карбованців.

ДОЛАРИ ЗА ГРИВНІ

За польською технологією колектив Камінь-Каширського мілгосподарського лісгоспазу виготовляє маринувані гриби ліснички. До Польщі вже відправлено 2 тонни. Кожен нілограм продано там за 4 долари.

Богдан БЕРЕКЕТА.

ЩО СТРАШНІШЕ ВІД ШТРАФУ?

Недавно у Києві, на вулиці Воробейського, водій ЗІЛУ Р. Черннєв з АТП-13054 не втримав кермо, зіткнувся з двома легковиками, вантажівку вніс на тротуар, де стояли люди. Четверо з них загинули на місці, ще одна жертва померла в лікарні. Ще невідомо, що зіграло фатальну роль: слізка дорога, несправність машини чи тримісячний стаж водія. Та викликає занепокоєння ось що: кількість пригод з вини водіїв транспорту народного господарства не меншає. Вже вчинено понад 6,5 тисячі дорожньо-транспортних пригод, де загинуло майже дві тисячі

чоловік, поранено понад сім тисяч. Першість тримають Донецька й Дніпропетровська області, серед «лідерів» також Крим, Харківська, Луганська, Одеська області. Додають клопоту ще й нетверезі водії держтрансспорту. Ними у 815 аваріях погублено 276 чоловік, а 837 потрапили до лікарні. Через недостатній контроль за водіями притягнуто до адміністративної відповідальності понад три тисячі службових осіб. Але, мабуть, штрафи неспроможні зупинити вал аварійності.

В'ячеслав ГРОМОВ.
Київ.

Кримінальна хроніка

Чим закінчуються нічні прогулянки

Бульдозерист управління «Херсонрембуд», який рівняв територію міського звалища, був ошелешений знахідкою. Він мало не наїхав на тіло жінки, розчленоване невідомим садистом.

Працівники Комсомольського райвідділу внутрішніх справ і районної прокуратури почали розслідування напередодні двох вихідних днів і зробили неможливе — знайшли того, хто причетний до злочину.

Встановлено, що молода жінка вирішила прогулятися нічним Херсоном і натрапила на водія Камазу, кот-

рий люб'язно погодився взяти її в компанію. Це коштувало жінці життя. Водій по-звірячому її вбив, приклавши деякі коштовні речі. Не погубив би і золотими нирками.

Слідство розставило крапки над «і». Але вже тепер ясно, що вбивця діяв з холодним розрахунком. Він, наприклад, вважає, що якщо поставив автомашину в гараж, а не залишив її вдома, то навряд чи міліції вдалося б вкрити на слід.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсон.

Ліки! Не треба

РОБЛЮ З ПАЦІЄНТА ЛЮДИНУ

Коліс Миколи Терентійовича Шикиті потрапив до рук журналіста з порадами відомого екстрасенса Джуні Давіташвілі. Приклад руки до чоки — знак збуйний блів. З цього почалося. З часом відчув тепло від своїх рук, почав ними лікувати людей. Згодом спрямував на людину лише свою думку. Навчився діагностувати на відстані...

Якось, йдучи на роботу, він зрозумів, що саме рятування людей — його поклик. Того ж дня звільнився з радгоспу. Згодом, у 1989 році, пройшов експертну перевірку в Харківському науково-дослідному інституті неврології та психіатрії імені В. Пропопова, яка й підтвердила його лікарські здібності.

У чому ж метод М. Шикиті?

Допомагаю людям знаходити «контакт» із Богом, — каже Микола Терентійович. — Коли людина з Богом, вона не робить гріха. Навіть подумки. А саме недобрі думки, страх, сумніви обертаються всілякими болячками, хворобами, навіть полтергейстами чи то чортівними тощо. Ті ж думки, що важають людину буття з Богом. Я очищаю від них пацієнта, відновлюю його зв'язок із Богом, роблю з нього Людину. Коли людина очищується — це відбувається приблизно через три місяці після першого і єдиного

сеансу — у келі зникають будь-які старі хвороби, вже не можуть «пристати» нові.

Навряд чи знайдеться людина, яка б за своє життя хоча б «зустрілася» з усіма існуючими хворобами. Втім, впевненість М. Шикиті у виліковності всіх хвороб ґрунтується на зрозумітих йому резонах та аргументах, які нелегко збагнути іншим. Мені ж довелося переконалися в його здатності довідуватися про те, чого він, здавалося б, не міг знати за будь-яких умов, проводити діагностування на відстані (навіть без фотокартки хворого), «пересувати» й знісшувати біопатогенні зони.

Для тих, хто хоче зустрітися з М. Шикиті, він повідомив свою адресу: Київська область, Васильківський район, село Салимонки, вулиця Щорса, 11. Микола Терентійович приймає усіх бажаючих. Плату встановлює залежно від доходів відвідувача, про що йому завжди відомо.

Олексій БРЕУС.

Коротко

ЩО ТАМ НА ЗАХОДІ!

Три дні у Бродівському районі на Львівщині перебувала депутатська група з Широкицького району Дніпропетровської області. Гості ґрунтовно вивчили досвід і методи діяльності організації демократичної влади в сучасних умовах.

Дмитро ШЕРЕМЕТА.

Львівська область.

СИНОД ЄПІСКОПІВ

3 28 листопада по 14 грудня з ініціативи Іоанна Павла II в Італії триває спеціальний Синод європейських єпископів. Серед 27 його учасників, й три українських владних: Софрон Дмитерко з Івано-Франківська, Іван Семедій із Занарпаття та Василь Мартиняк з Польщі.

Синод розглядає питання євангелізації населення Європи і єменуєного руху, представники якого бачать своє покликання у співробітництві християн усього світу.

Микола ГОРВАТ.

Співдружність — правопріємник Союзу

У Білозав'язі вчора під Брестом — В грудня відбулася зустріч Президента України Л. М. Кравчука, Президента Росії Б. М. Єльцина і Голови Верховної Ради Республіки Беларусь С. С. Шушкевича. Після повернення з Мінська Президент України Л. М. Кравчук і перший віце-президент України П. П. Юришко в аеропорту дали інтерв'ю кореспондентам Української і Української телерадіокомпаній.

Головуючи про підписання Президентом України повідомлення про утворення Співдружності Незалежних Держав. Угоду підписали Беларусь, Росія, Україна, Білорусія, підписав Л. М. Кравчук, що республіки, як засновники Союзу РСР 1922 року, прийняли рішення про його ліквідацію. Точніше, він фактично вже вчорашня. Звідси випливає, що всі акти і рішення союзних органів не діють більше на території цих трьох держав. Всі зони є незалежними. Це — міждержавна угода, і вона не перебиває ніяких мадерських структур. В основі спільності всіх учасників. Це дуже важливий момент. Прийнято також рішення про те, щоб утворити координаційні органи для регулювання спільних проблем: стратегічних, атомних тощо. Наші держави інституційно відокремлюються від колишнього військово-політичного членів їх сімей, пенсіонерів. І це один дуже важливий момент: кордоні будуть відкритися між нашими трьома державами. Ніяких, ні до казку, парканів не буде. Люди можуть жити спільно, працювати і жити.

Наша угода є відкритою для всіх республік колишнього Союзу та інших держав, які захочуть до нас приєднатися. В цій угоді і в її підписанні Бона було надруковано в газеті.

У нас відбулася розмова з Президентом країни М. С. Горбачовим. Ми його проінформували про те, що держави, виходячи із своїх конституцій і своїх повноважень, відокремилися від Союзу. Це зробив Голова Верховної Ради Республіки Беларусь С. С. Шушкевич, Президент Росії Б. М. Єльцин і відповідно з угодою, яка існує між ними. Президент США Дж. Буш також проінформував про не керівника американської адміністрації для того, щоб він знав, що відбувається у відповідності з Конституцією наших країн, зробив відкрито, чесно.

Хочу також сказати про те, що Мінськ як центр, де будуть знаходитися координаційні органи для регулювання відносин між Росією, Україною і Беларусь.

«СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ МАЮТЬ ВИЗНАЧИТИСЯ»

7 грудня Президент України Л. М. Кравчук прийняв спеціального представника президента і держсекретаря США Штата Америки Т. Найаса.

Л. Кравчук ознайомився з результатами референдуму щодо незалежності України. Він зазначив, що волевиявлення народу привело до утворення нової держави, яка виступає за демократичні норми.

Адміністрація та громадська США вразили результатами референдуму. Найаса зазначив Т. Найаса, що він погодив, проголосивши, він дієсно є демократичним волевиявленням народу. Український народ щиро вітає український народ і прийнятим рішенням. У зв'язку з чим ми цікаво було б знати, чи ваші подальші зв'язки з Росією.

Діючи у відповідності з законами, ми хочемо не тільки заспокоїти людей, але і взяти в руки той процес розвалу, який іде сьогодні. Ми хочемо зробити планово-центр. Це повинні всі знати, тому що знайдуться такі майстри, які перекладуть вину на нас, мовляв, вони зруйнували Союз. Але ж Союз почав руйнуватися у 1985 році і автори цього руйнівного процесу всім відома. Ми, наприклад, з'їздили зусилля трьох держав для того, щоб зняти ситуацію під контроль і не дати можливості розколотися на очах всіх структур, зупинити підприємств і поставити людей у найкраще становище. Ми можемо чесно покласти своїм людям у вічі і сказати: ми ділили у відповідності з Конституцією і з інтересами народу України людей всіх національностей.

Окрім прийняття політичної угоди, сказав Прем'єр-міністр В. П. Фокін, було закладено також основні підвалини економічного співробітництва. Варув усіх держав цим комплекс економічних реформ, які ми здійснюємо. Якщо Росія піде на лібералізацію ціни, то цей процес неминуче торкнеться і інших республік. Тому з економічної угоди не передбачено, що всі ці, пов'язані з реформою ціноутворення, з методами переходу до ринку, з цінами відомі. Цінах є суттєві економічні проблеми, мають бути координовані.

Часто задають запитання, продовжував Л. М. Кравчук, чи можна, російським підприємствам не укладати угод з нашими. При цьому послався на якусь директиву України. Нічого подібного не було. Вони просто чекають, що через деякі час ціни будуть відкриті-вільні підняти, і таким чином на них будуть економічні прибутки. Це питання ми обговорили і, враховуючи те, що ти наші держави перебувають у спільному економічному просторі, вважаємо — як має відповідно регулюватися. Росія повинна забезпечувати нас троякою масою, яка потрібна буде, якщо зростають ціни на основі лібералізації. Утримати ціни, коли Росія підніме ціни, ми не можемо.

Ми підтримуємо політику В. Єльцина і хочемо, щоб новий міжнародний договір між Україною та Росією відповів Л. Кравчуку. Щодо російського населення на території нашої держави, ми не маємо претензій до Росії за правами, що її укорінені і інших проблем з правами людини в наших багатонаціональних Україні взагалі бути не може.

Т. Найса, у минулому посол США в ЄЕС у Брюсселі, висловив позитивно щодо економічної співпраці між нашими радянськими республіками. Він виявив також зацікавленість щодо питань міжнародної безпеки, зазначивши, що Україна має зробити великий внесок у справу стабільності в Європі. Україна підтримує ініціативу Дж. Бу-

Нам також доведеться підняти ціни і заробітну плату, щоб захистити людей. Для цього тільки на січень ми потребуємо буде приблизно 16 мільярдів зарплат. Це — попередні розрахунки. А далі як сума збільшуватиметься. Ми домовилися, що будемо робити лояльні всі ці стосунки на основі угоди, якою закладемо абсолютну нову підвалину співпраці між нашими європейським співтовариством.

Відповідаючи на запитання, чому саме Мінськ значимим місцем координаційного органу, Л. М. Кравчук сказав, що це рік тому Беларусь запропонував розробити проект нового договору. Беларусь сторона підготувала дуже цінний документ — документ чотиристоронній: Беларусь, Росія, Казахстан. Але тоді йому не було дано дороги, тому що процес минався дуже швидко. Але сьогодні ми маємо регулярний той процес. Тепер Мінськ можемо знову продовжити це естафету. Є ще одна обставина, Росія також не маленька. Ми хотіли цим ще раз підкреслити: що не буде ні молодих, ні старих. Всі будемо працювати одні з одними.

Говорячи про інтерв'ю М. С. Горбачова Українською телебаченням, Президент України не погодився з тим, що розкрити достовірних зв'язків між республіками не повністю, що комуністично-адміністративної системи.

Я думаю з того, що каже Михайло Сергійович, наголосив Л. М. Кравчук. Не так давно було створено Міжреспубліканський економічний комітет як координаційний орган. Але апроприюючи цей орган, а як уже перебрал на себе стільки функцій, що став майже Кабінетом міністрів. Далі, Говорив про те, що час уже ліквідувати дієлі міністерств. А що на ділі? Вони потягнуться відірвувати, не маючи, несприятливо так говорити, коли своє не бачи, а те, що не створено (або тільки робиться спроба його створити) не може під критичність і нарікатися якісьм центром. Ми зробили все, щоб цього центри не було. Ми не маємо нічого, щоб ми були справді незалежними державами. Але якщо нас не потрібно. Треба слухати народ. А ми маємо виконувати найвище доручення народу України і будемо це робити.

В. ДЕМІДЕНКО,
нор. Українформ.

ша щодо скорочення ядерних потенціалів, зазначив Л. Кравчук. Ми плануємо до 2000 року знизити рівень ядерної зброї на Україні і не виробляти її. А якщо виникнуть складові з ним, то ми покладемо на нашу державу зброї з бойового режиму, що зробить її несприятливою для застосування. І перенесемо відповідну пресесію, що якщо й доведеться на когось впливати з цих питань, то тільки не на нас. Політика України будується на принципах невинності в усіх з боку будь-якого центру. І чим більше держав нас визнають, тим ймовірніше, і тому чіткість позиції Сполучених Штатів щодо України відіграє важливу роль у майбутньому майбутньому.

Артем ПРОХОРЕНКО

НА ЗАСАДАХ ДОБРОСУСІДСТВА

Ми вже повідомляли, в Україні з офіційним візитом перебував Прем'єр-міністр Угорської Республіки Йозеф Антал. У Марієвському паладі відбулася розмова Президента України Л. Кравчука і Прем'єр-міністра України В. Фокіна з Прем'єр-міністра Угорської Республіки. Й. Анталом. Після розмови було підписано Договір про основні добросусідства та співробітництва між Україною та Угорською Республікою. В основних положеннях Договору, зокрема, вказано, що добросусідство і взаємна повага та співробітництво між двома країнами відповідають інтересам народів України та Угорщини. Сторони привітали ініціативу історичної змін в Європі та в обох державах, які зробили можливим подолання конфронтації та роз-

колу в Європі. Вони неруховаються цілями й принципами Статуту ООН на основі міжнародного права. Підтверджується відвід обох сторін повною мірою винуватим зобов'язання, що містяться в Хельсінському Заключенні акти та Паризький хартія для нової Європи. Вказується також, що дотримання основних прав і свобод людини невіддільним умовним зміщення міжнародної безпечності.

Договір підписано строком на 10 років. Він автоматично продовжується за умови згоди обох сторін.

Прем'єр-міністр Угорської Республіки відбув в багатовіщну.

Артем СЛАВІН

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО.

Парламентська хроніка

ПРО КАРТОПІЛЮ, РАКЕТИ ТА ДЕЩО ІНШЕ

Денне засідання 6 грудня

Незважаючи на короточасне — всього двогодинне засідання, — депутати інституцій прийняли місткий панет життєво важливих для України документів. Зокрема, ухвалили закон «Про Зброю й Силу України» і «Про оборону України» в такій загальної постанові Верховної Ради про порядок введення цих законів у дію. Після кількох виступів ухвалили і Відеоміністерство, запропонований Президією Верховної Ради України (надруковано на першій сторінці). Першим на сесії П. Антал, а отже, і прибув до Києва угорський народний міністр оборони України генерал-полковник Костянтин Морозов.

Про високопрофесійну підготовку панета цих важливих документів свідчить і те, що всі вони, по суті, були ухвалені кваліфікованою більшістю голосів, а також без заяв дискусій. І лише щодо одного пункту Закону «Про Зброю й Силу України» відбувся обмін думками. Мається на увазі розділ про державної діяльності, куди не не поминається на безсторонності та бездотичності Збройних Сил. Рішення Голови Верховної Ради Івана Пилиця про те, наприклад, що для армії заготовляти наповнювач для власних потреб є неосенс, не вдало не схилила депута-

тів до відміни цього пункту і лише після уточнення на родного депутата Петра Олещука про те, що мається на увазі не сільськогосподарські роботи, а підсобні господарства, які є в військових частинах армії усього світу. Закон було ухвалено без змік.

Прийнято також пропозицію народного депутата України Володимира Яворського про звернення до народів світу зніщити ядерну зброю, готовність України присутити спільно з усіма країнами до цього. Відмінює закон Постанову Верховної Ради України від 27 червня цього року «Про проект Договору про ССН Суверенних Держав» представлений Президентом СРСР.

Привітавши всіх з прийняттям панета законів, голова Комісії Верховної Ради України з питань оборонодержавної безпеки Василь Дурдичев запропонував також створити державну делегацію і приступити до переговорів з Міністерством оборони центру щодо вирішення питань реформування військ, дислокацій на території України. Словом, попередню поїтку й важлива робота по створенню Збройних сил України.

Василь ТУТЛУК, парламентський кореспондент «Голосу України».

Олександр
МИХАЙЛОВ,
власний корес-
пондент «Голосу
України».
Запоріжжя

Не заручившись діловою підтримкою державних мужів області, ця асоціація, за думку спеціалістів, поки що нагадує любительське формування. З'ясовується, 84 заявки на одержання землі все ще «розглядаються». Не випадково обласна газета Руху

ПЛА УВАТИСЯ В КРАСІ

Після того, як поліції магазині покинули майже всі товари, в продажу з'явилися... лопати. Коли ж буде продано і цей товар, черга дійде до магазину І, можливо, коли із рознулять у приватну власність, з'являться нерешні й товари. Проте це можливо лише згодом.

А сьогодні в чергах біля гастрономів зосім їхній настрій. Відсутність товарів породжує чутливі люди покинуть віну далі частіше зазвуть годоюмири 33-го та 47-го років, дедалі частіше задумуються над тим, де дістануть шмат м'яса чи масла. Віти, до цього ми вже звикли.

Та найважче бачити, як наші життя перетворюються у напівавтомати, що за чергами, магазинами, тунелями [і все це в позаробочий час] не мають найменшої можливості приділити достатню увагу собі та дітям.

Добрі люди, зачіпайте дзеркало — з відчуженням звертаються працівники магазинів до покупців. Але людям з кожним днем стає дедалі важче залишатися людьми і добрими, дедалі важче усміхатися, дедалі важче зберігати гарний настрій.

Ось лютетарливо змму, а з весною піде на поліпшення, каже мій приятель. Щоб його слова те до Бога.

Сергій ЛАВРЕНЮК

Фото Богдана ПРИЙМАКА, Михайла САЧКА, В'ячеслава ПУШКАРЬОВА
і Олександра КЛИМЕНКА.

ТОВАРИ ПРОДАНО. КУПУЙТЕ ПОЛИЦИ

ТЕЛЮ ВИ — СПРАВЖНІЙ?

Запінання, викликане в заголовку, звучить чимдаль частіше. Паранорматів набуває масштабі стейжінгого ліха. «Екстрасенси» обіцяють вилікувати від раку, цукрового діабету та інших важких недуг. Хворі, які потрапляють на зачок реклами, доводі швидко з'ясувати, що обурені і обкрадені, та що відісла... Втім, як справді немає на них уперед? З цим запінанням звернувся до міністра охорони здоров'я республіки Ю. П. Спіженка.

- За роз'ясненням до міністра

— Як же бути тут, народна талановитість народних лікарів, які не заради жвавлення, а і в ім'я безсмертності людського життя вивчають методи діагностики? Їм потрібні і як ніхто інші медичні освіти.

Щоб допомогати таким талановитим людям, АН УРСР і її кшмшм установам і організаціям заснували Українську асоціацію народної медицини, яка має за мету поглиблювати і поширювати використання народних методів діагностики і лікування, виявлення і вирощування в Україні і зарубіжжя цілющих рослин, а також координувати і проводити наукові дослідження в галузі народної медицини, нетрадиційної медичної освіти, а також здійснювати відповідно експертну й атестаційну оцінку колекцій, що працюють в Україні, зарубіжжя, в інших країнах, підготовку й підвищення кваліфікації медичних

профілактики захворювань, має ліцензію на здійснення медичної практики й виготовлення, реалізацію медикаментів.

— Але й на руках у шарлатанів нині можна побачи-

Але й на руках у шарлатанів ніколи не можна побачити завітряноманітні дипломи, посвідчення, свідоцтва, аттестати, директори, експерти, доповідні спеціалістами майфактистичними інформативними, републіканськими силами, асоціації, фірми, академії тощо.

Ліцензюю може видати лише той, хто має повноваження зборів республіки, вірніше — його спеціальна комісія. Документ містити найменування підприємства, фізичної особи, працівника, чия та побачити, адресу проживання громадянина, найменування і адреси юридичної особи, відповідно до чинних законодавчих актів умови та правила здійснення даного виду діяльності, номер реєстраційної ліцензії, дату видачі ліцензії, також підпис голови комісії або його заступника, секретаря, гербову печатку. Бувають документи не всієї чинності.

— Даруйте, ве зовсім зрозуміло, кому видається така ліцензія. Адже ви підкреслювали: лишається в силі вимога закону про те, що лікувати можуть особи, які мають спеціальну медичну освіту. Серед народних цілительів таких одиниць. Як бути решті?

Шукати дипломованих фахівців, які б виявляли бажання працювати разом з цінтелем. Може, я не дуже справедливо ставити в таку залежність талановиті люди, та поясн що немає іншого способу діяти в рамках існуючих правових норм. Коли парламент прийме пропозиції, акладені в проєкті нового Закону про охорону здоров'я, порядок видічі ліцензій значно спроститься. Користуючись нагодою, запрошую всіх, кому не байдуже справа відродження нашої медицини українців.

Та водночас запрошують об'єднатися і в боротьбі з шпартанством, здирництвом, яке компрометує народну мудрість, легкість, доброту, щирість, щирину. Легко ухватити за голову міскарича чи райвізника, конкомку, колн йому на стіл, лягає гарно віддрукований сертифікат «екстрасенса міжнародного класу», підписаний президентом якоїсь там міжнародної асоціації «спілля». Ліків немає, а тутотаж «маєстивна» мето обліця до

помогти... Звідки знати провінціалу, що той сертифікат одержано не після грунтовної медичної підготовки, а після кількадесятигодинного сидіння на лекціях, оплаченого кругленькою сумою? Ось і дозволяє провідисвіту організувати в провінції вже свої «курси».

Ділячи аналізний хитрий спосіб обводити довірчу паліяція місцеве керівництво: прохання дозвіл не на ліхувальну, на оздоровчу практику, яка, мовляв, не суперечить законодавству. Але ж безрозборно оком аудію: перед нами — ніяке не оздоровлення, а брутальне втручання в здоров'я людей. Нині, коли створено офіційну систему реалізації досвіду народного цілительства, представники влади мають анімації у забороні «метрії» відповідні документи, якщо ж не робитимуть того, це треба кваліфікувати як свідоме порушення законодавства.

Не можу не звернутися й до журналістів. Преса багато зробила для відродження народної медицини, веда принципів багаторічну боротьбу з ортодоксами від науки і практики медицини за визнання талановитих народних цілителів. Та, на жаль, свідомих чи не свідомих, зробила потужну рекламу і багатьом шарлатанам. Особливо багато некваліфікованих оцінок зроблено щодо так званої «естрашенсорник». Як я ніяк не зуперю цілительств на терені психоневроінформатки — дрянного ефективного (що, не раз до-

ведено на практиці) методи народної медицини. Зовсім недавно, скажімо, ми провели експертизу такого методу діагностування донькою члительки Л. Жукової, про унікальні експерименти якої широко висвітлювалися в газетній пресі. Одержані результати цілком і дивно нагадали методи, які використовують лікарі і для медичної практики. Готові проаналізувати доробок інших члитель — з тим, щоб передати в систему охорони здоров'я лише те, що піде на користь людям. Тоді й популярнізуйте новини

Справа, за яку ми з вами стільки років боролися, слава Богу, перемогла: система охорони здоров'я, академічна галузь, вузівська наука, республіки, нарешті, спільно вийшли за значення багатовікового досвіду народної медицини. Тож давайте спільно зробимо й наступний крок: поставимо до справи насправді науковий, ціннісний зв'язок.

Бесіду між
Олександром РАКІН.

У порядку денному -

СТРАЙК ЗА КОЛЮЧИМ ДРОТОМ

Що ЛПГ — діяльно не медичний зв'язок, знають усі. Це звичайнісінька тюрма з охороною і сигнелізацією, колми хтось зачекає венті, і він або для тук парубочество хорі, або моноліт і наркомані. Курс лікування — 10—15 днів, потім примусова, переважно не за фехом, прещя. Важке, що для повного одужання від алголізму та неркоманії достатньо дворічної ізоляції. Ізоляції, як сказано, за всім повинним тюрмам.

Проти цих прямих діянь випустили з'явилася лінійка. З'явився тут і такий випадок: до одного з кавказьких прибічників, дружини Донцук з'їздили, тобто полковника Олексія Павленка, з'їздили чоловіки на двох, три додому. Зрозуміло, не відпустили, а вбили. З'їздили собі «кавказькі Зніжди» собі «іншою». Це була одна з цих кривель, що перапопили чашу терпіння. 328 чоловік оголошили страйк. Вимоги — п'янувальну-трудову профспілку передати у відомство Міністерства праці, а також звільнити не тільки бази реабілітаційні центри відкривати типу: зняти колонії дріт; п'янувальну примусову працю.

Стрєжк в ЛТП збїрає з при-
їздом до Виниці кандидат в
Президенти Левко Лук'яненко,
йому і згаждала ініціативна
група передати пакєт амор.
Винисуючи представникам іні-
ціативної групи маршутиний
листок, «хазяїн» скептично по-
сміхався: «Марно їдуть. Ніхто
з вами пенькотно не буде.
У мініці! — гроші. А Міністер-
ство охорони здоров'я саме
небезпечне...».

Олександр Хомич знає, що казав. Кома, як не йому, відомо, працюючи за найнижчими розцінками на важких роботах, хворі виномалень ЛТП неабияки гроші. Але страйкери сподіваються на гуманність Верховної Ради і чекують від неї конкретних рішень щодо свого майбутнього.

Валерій ЛАЗАРЕНКО,
власний кореспондент
«Голосу України».

Медицина і Радн

**Вони ще
скаржаться...**

Нюконтрольні група з питань планів, бюджету та фінансів Домашньої обранди провела перевірку фінансової діяльності об'єктованих і встановила, що ряд економічних наслідків реалізували через об'єктовану частину списаних самітвних автомобілів. Покупці — малі підприємства, кооперативи, приватні особи, — купували автомобілі за купівельні, але ці за які гроші? Відповісти про автомобілі, які пропонува- вані не вліхати за певні роки, а продати їх за п'ять тисяч. І не- вомови максимумі сумнозвіс- осіб. Тож, щоб розібратися в ситуації, вирішено вивести пі- томця чаровної селітви обранди Радян.

AGENTES: EXIB:

Все на продаж!

Безгрошіві роки нелегитимі стоїть незкопаний перед місцевими владою, а вони ні — про об'єктивні причини. Для яких тільки служб не знехотівши у районі приміщань — для поліклініки немає. Нерешту долає успішнішою на сесії районної ради, щоб відбудувати вершини будинку, що зникло з казаришів міським конном з пропозицією передати будинок по вулиці Політехнічній, 4 районному медичному об'єднанню для розміщення в ньому дитячої поліклініки. Це будинок, який належить Козловському Р. П. У тобто один з тих будинків, які об'єктивно відпадає заходами охороняє «площа» з наслідком і

віти. Такий варіант вирішення проблеми пропонувався і раніше, те керівники району і слухати про нього не хотіли. Скоріше за все, що доля села

Скандалося, ти на вийшло.
Кому, у думаеть, віддале приміщення міська влада? Одному з іноземних представництв.
Як завжди, перемогли міркування «согодишньої вигоди». Скажуть: десь треба «прописувати» держави, за якими буде відносини України... Ажешкі! «Пропишемо», а вони копійсь подадуть шматки нашим дітям, яких «рідна» держава знаходить...

Марина ДЯТЛОВА
оглядач з питань охоро
ни злочинів

...ноосвітя російська
...налася а нове примі-
...ноу інтерєй між-
...зі з директором ши-
...ні з інтерєру ши-
...ного довідатися про її
...сторії,
...по Грушевського?
...відповілі директриса
...нєту народознавства.
...яку, жодної книги із
...ачила.
...сторини похований на
...Грушевського» навіть
...бу я пообіцїла повер-
...музею музею шко-

емо валюту, яка вся йде у Зовнішньоекономічний банк у Москві.

Шодня з України «витає» 20—30 мільйонів доларів. Головні завдання Національного банку і уряду республіки поставити заслін на цьому шляху.

Україна — великий експортер електроенергії, на суму мільярд доларів. Наша республіка претендує і на 20 відсотків партійних грошей, особливо у швейцарських банках. Після виходу із Союзу ми маємо забрати з собою 8—10 мільярдів доларів. За нинішнім курсом це 800—1000 мільярдів карбованців. Офіційна ж статистика твердить, що дохід України оцінюється у 110—120 мільярдів карбованців. Виходить, що тільки валютні доходи, які у нас забирають, становлять таку велику суму. Не треба забувати і про величезний сільськогосподарський потенціал республіки. І щоб там не казали про нафту і газ, а в призовому стані все вирішувати продукти харчування. Ми продаємо свою пшеницю за карбованці, а за карбованцями нафту і газ.

Щоб закупити нафту, газ і ліс, Україні треба п'ять

ми продукуюмо товар, а Росія — гроші.

Якби така емісія була в США, то весь Центральний банк потрапив би до в'язниці. А у нас це норма.

Повернемося до гривні. Нещодавно разом з народним депутатом України М. Швайкою, двома художниками ви побували у Канаді, де домовилися з фірмою «Канадіан банк ноут» про випуск українських грошей. Водночас Кабінет міністрів вів переговори на цю ж тему з італійською фірмою. Президія Верховної Ради прийняла рішення про випуск грошей канадською фірмою.

Тан, гроші нам надрукує канадська фірма. Згідно з контрактом, вартість якого 36 мільйонів доларів, компанія виготовить 1,5 мільярда банкнот. Контрактом передбачено також створити спільне українсько-канадське підприємство і збудувати на території фабрики, де окрім банкнот можна друкувати паспорти, м'якя, інші цінні папери. Не знаю, можливо, італійці пропонували й інші умови, але французькі експерти застерегли, що коли ми будуватимемо завод у себе, то випуск грошей роз-

шою інфляція і меншими цінами. Люди мають зрозуміти: чим менше грошей в обігу, тим краще для загальної економіки. Але для кожного окремо взятого громадянина це гірше, бо він намагатиметься обмінити всі гроші, які має.

Нині сума грошей набагато більша за суму реальної багатства, яким володіють люди, і держава. Який вихід? Скажу свою особисту думку, як науковця, а не як заступника голови Національного банку, хоча буду відстоювати свою концепцію при офіційному розгляді.

Треба поєднати концепцію грошової реформи і приватизації. Що маю на увазі? Припустимо, середньостатистична сума грошей, які люди мають на книжках, обмінюється на гривні. А якщо людина має мільйон чи сотні тисяч, а то й мільярдів, я пропоную їм обмінювати на приватизаційні сертифікати, інші цінні папери, державне майно. Селянам обмінювати на землю. Тим самим українська держава виправить несправедливість щодо своїх громадян і поділиться дер-

ОРДЕР НА СТАРІСТЬ

Пішов сніг — липний, вперемішку з дощем, і одразу потягло нудотною вогкістю, від якої чимдуж хочеться сховатися в хатньому затишку. Колн є тепле нубельце... Не думалося про таке, поки не посидів часинку в гостях у Федора Костантиновича.

...Стояли, либонь, останні погожі дні. Убога хатка діда Гриненна якось намішувало споглядала причілковими вікнами на світ божий. Не зовсім пасувала недавно побіленим стінам хіба тільки, ніби високо побитв, трхлява стріха. Якось винувато нліпаючи вигорілими віями, господар припрошує з прихитних сімців до кімнати.

Заходь, синну, я тут прибрав, так що не лякайся. Ось сидай до віна, я кудай чини на табуретку підклав, тепліше буде...

Крадьоним, роззиратися незручно, оно чіпляється за низині, провнсл сволони, залізе ліжко, розвішаний по бильнях одяг, випуклі горби пружин на вичовганій до сального блиску канопі, два ярусн лантухів і фанерних ящиків із зерном...

Зараз увімкну плитку, мотая, клята, швидко, пенсілі не настанчшся. Грубну я викинув ще позатої зими, як учадів. Тепла ніякого, а диму — повна хата. Оце знову, мабуть, так зимуватиму. Нагрів електронку до 5—6 градусів і вже можна жити.

Можна... Тут за кілька хвилин холодним вузем потягся земляною долівкою

протяг, заліз у холоші, добрався до колін...

Отака вона, старість. Тридцять літ проходив біля ноней на заводі і на пенсії вже шостий рік — зроду не попросив нічого. Все совістився, думав — сам янось. А тепер нров не гріє. Пішов до Туза (директора Деркульського конезаводу) — квартири б янось. Пиши, — квіже, — заяву на робітничий комітет. Пондлонився голові — Болдврю. Не взяв заяви, — у тебе є житло, — відризав. У райони газету звертався, до прокурора, до голови районної Ради Каптьола. Приймали гарно, все буде в порядку, — обіцяли. І по цей день. А це перейняв голова робітничого комітету: «Ваші нлязун прийшли» до мене». Правда, на номіслю по розподілу житла викликав. Певно, щоб позмишуватися.

Опріділили мені квартиру такої ж, як я, пенсіонерки, учасниці війни. Живе вона то в себе, то у дочку, тут же, в селі. Почула таке Ася Семенівна. «Та чи вони подуріли, — каже, — а вижене мене звтратя, куди піду?». Правильно жінка говорить — по живих людях топчуться.

От був би живий стврний директор Онопрійович, той би не залишив мене тан... Казав мені батню, який закінчив чотири класи церковно-приходської школи: «Тобі зло, а ти все одно добро роб». І я не бажаю їм поганого, грещ з ними, але, вндно, доведеться їхати в область. Так люди совітують.

Наївний дідусь. Щасливий

по-своєму, бо вище почавше шансів. Ж добра душа, А тан немає механізмів, ш щали. Не вв ваша трагедія норми.

Нічого вдієш. Оце і старість поро мо довікувати ти приведе? В зу в дідуса Город який топелькв, по на, значить. Зерно, правд запасів, тепер сусе.

Один голові гій Полунія магає. Але н Сусідн теж Упав хлівець ну Семенович питає, нолі знає, що нем но вже не за двору, кажу: дай, Дусю, ч В конторі те дають талони на обід. Готу ю.1 м'ясо в

А сьогодні яаварив, вод грті — пого то прийди писати спрвн де.

Та ти не дорогенький, не? Пожалів снить. Чи спра Дав би Бог...

НЕ КУПИШ І СІРНИКІВ»...

голови правління Національного банку Савченко про сесію у Бангкоку, власну частину фінансового становлення держави

люди е еноомічні розвалюються карбованець підприємствам продавати карбованого за них

приміром дві снілдоу стабілізацію у нас же кошову стабілізацію без впро валюті. Як і фінанси того, що нині менше вартості цента. А за навіть короб купити.

буде своя одиниця, то істеств домінальній рн-оскреснуть, аборати тіль-Гарда гривна почати реальні юрми. До речі, що Росія вве-

зосе-своєму висту. Україна готу-а, але ста-істичн від роз-активів Со-езерів і всієї також вигд-бори онремн-еко чотирі-сума кредитів 10—12 міль-тобо нашу-ому борзі, і-зати нвпрямую. Залась керівни-банку.

із своїх ос-на радіо ви-і підтверд-Акта про не-раїна вже у-і республіка-і кризу і-де агору. Нв-я така впе-

матне не-і тверду ва-ому Центр-Україні, — є валютним у. Ми заробля-

почнеться не раніше 1993 року. Отже, серйозну реформу можна буде розпочати тільки у 1994 році. Це непринятно, оскільки є рішення парламенту про введення власної валюти вже у наступному році.

Між іншим, друкування грошей — справа складна. Кожен місяць зволання із впровадженням своєї грошової одиниці обертається для України втратою мільярдів доларів. Щоб не бути голосливим, снажу, що баннота в 1 гривню за рік даватиме прибуток 0,75 вартості банноти. Плюс непрямі прибутки. Отже, за рік баннота повинна окупитися. Коли підрахувати всі прибутки, пов'язані із введенням власної валюти, вийде 10—15 мільярдів доларів за рік.

Між іншим, багато іноземних фірм пропонують нам друкувати паспорти, візи тощо. Це дуже вигідно. Паспорт окупиться за 2—3 місяці, а віза — за два тижні. Тільки по Канаді на тому, що Україна не видає своїх віз, ми втрачаємо щорічно мільйон доларів. Сьогодні ці гроші йдуть у Москву. Ми обслуговуємо бізнесменів і туристів, а валюту одержують інші. У цьому плані прибалтійці нас випереджають. Як бачимо, всі атрибути державності є досить прибутковими.

Простих людей найбільше хвилює сам процес впровадження українських грошей. Це й зрозуміло: хтось має заощадження в ощадбанках, хтось закопав гроші в садку, у трилітговій банці. Люди бояться втратити те, що заробляли роками. Одне слово, як практично буде здійснюватися обмін карбованців на гривні?

Скажу відразу: краще, щоб люди тримали гроші в ощадних банках, ніж у банці в садку чи подушці. Чим швидше буде грошова реформа, тим менше втратять люди. Тому що ціни вже найближчим часом можуть підскочити у три — чотири рази і грошей просто не вистачить. Це платв за економічний Союз.

Звичайно, чим менше гривень введемо замість карбованців, тим це краще буде для економіки. Будуть мен-

шавни майном.

Поєднавши грошову реформу з приватизацією, ми вб'ємо кількох зайців. Перше, обмінюємо не танто вже й багато грошей. По-друге, підштовхнемо приватизацію, по-третє зробимо людей ринними людьми, засобів обміну — землі, житла тощо. Відтан можна досить швидко зробити гривню внутрішньо конвертованою. Спочатку для підприємств, а потім і для громадян. Щоб можна зміг обмінити її на долар чи іншу валюту по офіційному курсу.

Люди мають зрозуміти: чим жорстнішою буде грошова і кредитна політика, тим вищим буде курс гривні до долара і карбованця. Але для цього обов'язково треба створити валютний стабілізаційний фонд. А це можна зробити за умов незалежності України.

Отже, чесний громадянин певну частку своїх заощаджень повинен на гривні, а решту одержати сертифікатами. А «ділки», які мають мільйони, знову процвітають?

Свої сертифікати чи акції чесний громадянин може продати на біржі чи аукціоні. Тим самим статн ще багатшим, якщо багатство вимірювати кількістю грошей на книжці. А щодо «ділків», які мають мільйони і мільярди, то диференційований підхід справді має бути. Можливо, слід перевірити, звідки гроші, якщо людина має суму, більшу за 100 тисяч карбованців. Але все це має бути без бюрократичної тяганини.

Головне ж — перекрити приплив мафіозних кривованців з-за меж України. Це велика небезпека. Гадаю, наш банк вживе заходів, щоб корумповані, мафіозні структури не скупчили гривню за карбованці.

Зволання з грошовою реформою робить її ще проблематичнішою. З нончим місяцем очікування громадяни України втрачають дедві більше.

Вів розмову

Леонід БРОВЧЕНКО, економічний оглядач «Голосу України».

— БУДЕШ ТРЕТЬ

Відкриваючи зібрання, директор Інституту, голова Спілки юристів України Юрій Шемшученко відверто заявив, що й досі відбувається тиск на судів, цього разу — з боку громадсько-політичних рухів, нвродних депутатів, зборів, мітингів...

Одне слово, картина вималюється десь тана: дві влади — законодавча та виконавча — аж впріли, так перетягують канат і питають у ще ненародженої судової — третьої будеш?

А судова нізачо не хоче — ні другою, ні третьою, хоче бути просто рівною серед усіх трьох. Та як, коли сьогодні залежиш і від однієї, і від другої?

Дві концепції реформи судової системи в республіці, представлені від практиків заступником голови Верховного суду Петром Цупреиком і від науковців — Глібом Чантулі, в принципі збігаються. Практики в цілому висловлюються за незалежність майбутньої судової влади через призначення суддів Верховною Радою, створення належних матеріально-побутових умов діяльності суддів, централізоване фінансування їхньої діяльності Верховною Радою, а не Кабінетом міністрів, спрощення судового процесу, денриміналізація злочинів, запровадження принципу змагальності судового процесу, визначення певної «врізаної» ролі у цьо-

Розпочали з «иругого столу», а завершили конференцією. Саме так можна сказати зібрання в Інституті держави і права АН УРСР і теоретиків «ншої судовичної системи, нар України.

м у прокуратури, ліквідацію військових трибуналів («військовослужбовець — таний же громадський, як усі ми»), надання Верховному суду функцій конституційного нагляду. Рвзом з тим вони вважають, що суд присяжних засідателів — це проблема не сьогоднішнього, а приблизно наступного п'ятиріччя, і що на сьогодні ще не жив себе інститут народних засідателів.

В основному підтримуючи прантинів, науовців, які, як з'ясувалося, уже рік працюють над питаннями судової реформи України, сходяться на тому, що ця реформа має бути немпленсною і глибокою, а не латанням існувучої системи, зокрема, заановдаств. Пропонують два етапи. Перший, який триватиме упродовж 1992 року, має за мету поліпшити матеріальний стан судів, аж до їх незалежності від інших влад, докорінно змінити систему підготовки суддів («у Японії, щоб стати суддею, треба навчатися ще два роки після одержання вищої юридичної освіти»), прийняти ряд законів, серед них — закон про неповагу до суду. Другий етап має розпочинатися уже сьогодні і вирішувати всі ін-

ші питання, ндексів — процесуальних. Але науковці, що суд присяжних в нашій запровадженні значиний то рію підсудний чиним нм су-пропонують периментів, ремим акон-три роки за-присяжних нм містах в, Одесі, Ль-Хоч одразу тання: а чот громадяни вирішення й-станованих а-мадан — пр у Вінниці ч-ні?

Не погодж-з прантинів-рального дн-правосуддя. що тана мн-у 1921—19-народні суди «військових присутній на-лова військ-КВБ Василя-хтив війсь-сам, запроп-ширити фун-трибуналів.

КНЯГІНЯ В ЦАРСТВІ ДУХУ

Національна школа —

ВЕЛИКІ люди народилися в провінції, в повір'ї, в Парижі, Лондоні, Відні або... на Соловках. Софія Русова, енциклопедист, педагог, громадсько-культурний діяч, засновник жіночого руху в Україні, народилася в малому чернівецькому селі Олексії, а похована на одному з цвинтарів Праги. Прима, тисячі її вчителів дожилися до сивої старості, після того, як Республіканська асоціація українців у Києві з успіхом провела міжнародну конференцію з питань педагогічної спадщини, а Олексій відвідав свято її пам'яті, в центрі рідного села відкривали дошку.

Наближається до завершення рік, що пройшов від загибелі Софії Русової, і ми знову мріємо про діяльність Україн. Рік, який став свідком нової гідності. Хочеться, щоб це український і міжнародний і задоволення згоріло нашої України.

Не змінює науки й праву Софії Русової відомі на Чернігівщині і в багатьох країнах світу. Це величезний святі пам'яті в Олексії,

Рудименти Шарикова

Цілою резонансом було рішення більшості педагогів Олексинської середньої школи про присвоєння їй імені Софії Русової. З цим клопотанням учителі й завірювалися до місцевої Ради народних депутатів. І сесія сільської «парламенту» не чолі з головою і. Замовно одностайно — відкинула пропозицію педагогів, мотуючи своє рішення тим, що «Русова нічого доброго за своє життя не зробила», ні ніхто не знає, «німає поперед- на робота з цього питання не проводилася, те й взагалі «дожмика до того, що пам'ятники людям ставлять. Самостійної України їм зовсім нема. Ми Союз потрібні, щоб і вжити було що, і зекустити, і закупити».

Пригадуюсь свято, були і ми на цьому свято. Пригадуюсь, як ніколи дивились олексинські інтелігенти, коли в шкільному залі зустріли Софії, у лусі червоного чимчику, «іде не вмерла Україна». А наступного дня розпочався відкритий моральний тир проти «шкільних рузізів», який тривав і нині. Напевно, тепер цілком зрозуміло, чому на сесії сільської Ради народних депутатів одностайно відкинули ініціативу місцевих педагогів, чому депутати не мали буть-якого ціною на до- ругий рік (ідей неважко в Україні хоч б у окремо взяті Олексії (до речі, не тільки на сесії було відомо, що цей од-

ностай, пропозицію підняти над сільською Радою національній сесії-мостий пратор, не- заважимо на те, що тиний де- мо" авторит над Верховною, обласною та районною Радам народних депутатів).

Отой «скандор шарикова», виважений десятиліттями «тирної владі», — так живий Рудименти Шарикова — непереможний. Наявність во- ни проявляється в абсолютній некомпетентності, невідлості, непереможності до того, що по- став проти фальшивого офі- ціозу. І справжню трагедію на- ставе той, коли новітній шарик- овод бореться за такі високо- душні вершини, як освіта й ку- лтурна.

Щоб вершити справу душо- ні, потрібно бути, як мінімум, людяною мислительною. Навста час розуміти й провінції, що нія- ким заборонним поступ Укра- їни не випити, ім'ям Со- фії Русової так би назвалися Олексинський середній школа, і в ній також відкис- неся заповітне мріє великої просвітительні двадцятого сто- ліття — на тій веселій, но- вий українській школі, вер- ту дитні не радість і не ко- ристь України.

Володимир ЄРМАК,
учитель Олексинської
середньої школи,
Чернівецька область.

«Ніколи не почувала в собі такої безтурботності, примислюю... А господня на гримасі: І маю ці ста- рі жінки з місце ринково- сь. Внутра мовляючи, то, мовля, що нусом зійде собі й знайде, а він загинетє десь під тилом...»

Та залишитися на Україні було небезпечно. І, зібравши останні сили (й коштів), змуче- на, обдрана, вона знову- ться на одчужений ані- он — переходиць убрлі річ- ку Збруч, залишаючи назве- ще «країну неволі, смутку, несправді й руїни». Крайку- лю вилко полюбла, на чий вятар віддала розум і сили, чий дітам присвятила десяти- ки педагогічних праць, чий людям несла освіту й рідне слово.

Вона не загинула під ти- ном, як пророкувала на до- ругу власні старости, а про- жила за митками рідної зем- лі до глибокої старості. До- ві роки замочувалася її ім'я, заборонено бодай слова про неї, дивилися на неї, робили перші спроби відкрити по- стать цієї дивовижної жінки.

Ім'я Іди Софії Русової — просвітительні, педагог, за- сновниця перших національ- ний закладів, почесна го- лова Світового союзу украї- нців, представниця уряду У- країнської Народної Республі- ки.

У «Споминах», виданих 1937 року львівською коопе- ративною «Хортиця», Софія пише: «Батько мій, Федір Ліффорс, був шведською походження, мати була по- ходження французького — Ганна Жерве... Батьки мої дуже любилися. По народ- женні двох дітей вони віді- яли з Сабру і купили на Че- рнігівщині садівку і тишту десятків землі... біля села Алексії (Торговицького пові- ту (нині Річківський район — прим. авт.).

Коли я вже дорослою бу- вала в Алексії, від усіх осіб чула висловані прихили- тельні вислови до моєї ба- тки»...

Старий дитячий літ, закінчи- ний із золотого медаліою ки- ськум півнізною, Софія тве- рдо притримувати так, щоб зміст був і духовний, і про- масний».

Разом із сестрою вони відк- ривають перший національ- ний дитячий садок. «Коли ми подали своє прохання чини- вому погоспелітєлі шкільної округи старому Антоновичу, він з недоумір похитав го- ловою. Він сам не дитина... — сказала він, успішавшись і оглядаючи мене швидкогля- дити постать, — хто ж нам довіряє дітей? Але все ж дай свій доміл».

Згодом у її житті буде не один дитячий садок, приту- лок, школа, вона стане про- фесором, але цей перший дит- ячий заклад залишиться їй дорожчим. Тут паунуватимуть українські слова та пісня «й дисципліна розумної ласки», тут навчатимуться народни- ці й статистиків, народні каз- ки (серед малих вихован- ця й діти Старичкині — Ма- кія та Люда).

«Найдорожчий скарб у кожного народу — його діти, його молоді», — мовить вона сто літ тому. І, обєригаючи той скарб та пильнуючи про нього, бадитимуть по світу а пошуках педагогічної муд- рости, побуває у Франції, Ні- меччині, Італії. І створює

власну думку розвитку наці- ональної школи, створюючи, що кація народжується коло дитячої колони, що ли- ше на рідному ґрунті, серед рідного слова, прити і дитини, народи національно сиди- дитина.

Такими рідним і прости- жом до геніальності були і її «Вісник» уперше уперше 1906 року, і «Читанка» для дорослих, і статті у журналі «Світло», нині редагувала разом з Черкасською, і де- ть, котрим заслуговувалися студент Фьобелівської пе- дагогічного та Комерційно- інституту у Києві, де викла- дала. І навіть коли б Софії залишила тільки децимо пе- дагогічної спадщини, то й тоді б мала право на дову пам'яті вшанування. Але ж у її житті була ще й дивовиж- на весільна подорож, не по- дорож — подорож, до Праги, де вони разом з чоловіком видали перший і повний «Кобзар» Шевченка. Були дивовижні зустрічі і друзів з Драгомановим, Чухом, Лисим, Старичкині.

Разом з Русовою вони об'їздили пів-Україну, «що аманала робота в во- ною. І скрізь Софія дола- ла свої створення ший для простого люду, організовувала книжкові, алаштовувала вечори з українськими піс- нями і сесам. Як не вгадаю, дїяких, що мав широку про- паганду українських про- блем, Русових переслідує по- ліція. Софія не раз пере- токує, тримає під догору у аніжках. За одне літ пале бажаючи прислужитися своєму народові».

«Привід, буломе життя залишав дітей», — на та- кий пильний гаслом нині дїяла Софія. Вона сподівала- на на кришу дою для свого народу, вірила у злеті його й бачила, що це значить ре- шукіпне піднесення у діні народження Української На- родної Республіки. З його радості прийшла вона до ро- шення секретаря народної освіти Степана до співпра- ці у уряді. З його запевне- ть уполітє ані створення на- ціональних навчальних за- кладів. У часі української державності Софія Русова займає різні пости: член Центральної Ради, заступни- ка міністра освіти, профес- ра педагогіки в Кам'янці- Подільському університеті.

Після окупації України во- ни ще залишилися на рідній землі, але постілі переслі- дування, арешти і стра- та обнялися й люди-одноду- ца змусили переїхати на чужину, до Праги. Тут ко- лиса Русова видали перший повний «Кобзар» Шевченка, тут Софія стала професором педагогічного інституту імені Драгоманова. Багато ува- ги присвятивала жіночим організаціям, була офісно по- чесною головою Всесвітнього союзу українців.

...Сиділа літ тому моро- зної осілі разом з малоліт- нійою окоу Софії переїх- ла Збруч.

— Прощай, рідна, дорога Україно! Кидай тебе з оди- лями бажаннями свої свої старі сил віддати на ви- зволення твого народу, на зно- ву пильності тїй волю, й наукою, й багатством...

Прокладає, Олексіе, на- став і твій день!

Галина ДАЦЮК,
журналіст.
Київ.

МЕЖДУНАРОДНАЯ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНАЯ ОРГАНИЗАЦИЯ «PACIFIC INTERNATIONAL FOUNDATION» США

КИЕВСКИЙ ТЕХНОЛОГИЧЕСКИЙ ИНСТИТУТ ЛЕГКОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ СОВМЕСТНО С ФИРМОЙ «РАЛЕКС»

ПРОВОДЯТ

с 3 по 10 марта 1992 года в г. Киеве международную конференцию «КУЛЬТУРА
БИЗНЕСА В НЕЗАВИСИМОЙ УКРАИНЕ»

Конференция посвящена проблемам международного делового сотрудничества в период становления рыночной экономики Украины. В конференции примут участие представители деловых кругов США, Канады и Великобритании. Конференция будет проводиться в конференц-зале гостиницы «Интурист-Русь».

Участникам конференции будут представлены широкие возможности установления деловых и творческих контактов, которые позволят выбрать зарубежного партнера и стать участником внешнеэкономической деятельности. Участников ждет интересная культурно-просветительная программа. Все иногородние участники конференции будут проживать в гостиницах «Интурист-Русь» и «Киев».

Для включения в состав участников конференции необходимо выслать письмом

или факсом в оргкомитет заявку и финансовый документ, подтверждающий оплату оргвзноса.

Величина оргвзноса, переведенная до 15 января 1992 года, для иногороднего участника конференции (включая проживание в комфортабельном номере гостиницы) составляет 900 рублей, для жителей г. Киева и пригорода — 400 рублей. После 15 января 92 года оргвзнос должен быть увеличен на 15 процентов. Прием заявок заканчивается 3 февраля 1992 года.

АДРЕС ОРГКОМИТЕТА: 252011, г. Киев, ул. Невролича-Данченко, 2, КТИЛП, корпус 5, комната 201.

Расчетный счет № 001609873 Гордирекции Укрсоцбанка г. Киева, МФО 322012.

КОНТАКТНЫЕ ТЕЛЕФОНЫ — 290-05-12, 290-26-75.

ФАКС: (044) 290-16-03.

АП, «Новоборовской завод железобетонных изделий» может изгот- вить из ресурсов заказ- чика:

1. Балки 9 м серии 1.462. 1—10/80
2. Балки 12 м двустатные се- рии 1.462. 1—3/80
3. Балки 12 м одностватные серии 1.462. 1—1/81
4. Пригрузы серии 992 А
5. Плиты дорожные 2 м × 6 м серии 503—0—42
6. Балкон — перемычки се- рии 87
7. Кольца колодезные Ø 1 м серии 3—900—3
8. Кольца колодезные Ø 1,8 м серии 3—900—3

Республіканське акціонерне товариство «Українська біржа»

оголошує з 15 груд-
ня продаж акцій
номиналом 250 ти-
сяч карбованців.
Перевага надаєть-
ся підприємствам,
які підпишуть до-
говори про реаліза-
цію своєї продук-
ції через біржу.

Акції Республі-
канського акціо-
нерного товари-
ства дають можли-
вість не тільки
одержати дивиден-
ди, а й скористати-
ся кредитами бан-
ку, отримати бро-
керські місця на
біржі та в Торгово-
му домі, взяти
участь у реалізації
інших, не менш ці-
кавих проєктів, які
заслужують на
увагу ділових лю-
дей.

Довідки по теле-
фонах: 229-60-95,
228-65-22,
228-41-27.

**ДАДЖЕСТ
ДИРЕКТОР**
**100 - страничний деловий журнал
для керівників**
«Д-Д» — это практическая информация
от нормативных документов и
аналитических обзоров до цен
и делового этикета
Стоимость подписки — 150 руб.
Телефоны для справок: (095) 302 - 1133, 301 - 5333

Малое научно-проектное производственное пред-
приятие «Ставострой» реализует по беззачетному
расчету:

1. Для стирки и прачечных
любых типов тканей, мойки
керамической плитки, полов,
железнодорожных вагонов, ав-
томашин, троллейбусов,
воздушных летательных
средств, посуды жидкое концен-

трированное универсальное
мыло по ТУ-15 14-0-18-91.
2. 10-процентный рестав-
р МЛ-51 по ТУ 84-228-80.
Обращаться по адресу:
Минск, ул. Смолчкова, 9
(ном. 114), телетайп 252344
«Стан», тел. 31-89-04.

тайдз

3 9 по 15 грудня ч. р.

у Донецьку триває

виставка-продаж легкових автомобілів

відомої японської корпорації

«МАЗДА»

НА ВИСТАВЦІ ВИ ЗМОЖЕТЕ:

- ознайомитися з моделями автомобілів, спеціально пристосованих до умов експлуатації на Україні;
- підписати контракт на придбання запропонованих автомобілів;
- встановити ділові контакти для подальшого співробітництва;
- поспілкуватися з партнерами.

Виставка проходить у Палаці культури Донецького металургійного заво-
ду ім. В. І. Леніна (вул. Куйбішева, 67) з 10 до 18 грудня. Контактні телефони:
в Києві — 417-71-20, 417-81-23; в Донецьку — 66-00-05.

«МИНОЛТА-ТРЕЙДИНГ-УКРАІНА»

«МАЗДА»

ФІРМА «РІМП»

— придбає на до-
говірних умовах
гартцинки;

— зможе підібрати
вам партнера для
створення спільного
підприємства;

— продати ваш то-
вар на західному рин-
ку.

Фірма «РІМП» про-
понує для реалізації
за конвертовану ва-
люту або на компен-
сацийній основі:

— міні - м'ясопере-
робні заводи,

— міні-м'ясокомбі-
нати,

— ковбасний цех
(у контейнері),

— скотозабійний
цех (у контейнері),

— контейнерний
сироварний завод.

Фірма «РІМП» до-
поможе у добір то-
варів для компенса-
ції.

Наш телефон: 93-30-17,
гелекс: 115259, телегайн: 115229 СТРОП.

Наша адреса: 340055,
Донецьк, вул. 50-річчя
СРСР, 146.

КРОК ДО КОНСОЛІДАЦІЇ

Український Національний Олімпійський Комітет — УНОК, який активно працював протягом року і вважався альтернативним офіційним, зареєстрованому УОФУ України завдяки пропущенню своєї діяльності. «Ми прийняли це рішення, речуючись за реалізм, як і спелися на сьогодні», — сказав голова комітету, український президент УНОК Валерій Шуткин. Міжнародний олімпійський комітет має визнати одиницю, тобто на певний етап розвитку цей момент з'ясувати, чи стоїть за ним.

Валерій Шуткин, очолюючи УНОК, виступає з наміром зробити для того, щоб у світовому співтоваристві могла бачитися діяльність про Україну як велику спортивну державу, що може бути представлена на міжнародній арені цілком самостійно. І в Україні реалізувати діяльність УНОК бачиться, до підготовки до цієї багатоваріантної діяльності, на двох рівнях: в Україні, в чужому організації, роботу, його виключаючи, нічого, без сумніву, зможеться йти в УНОК України, членом якого він є.

Люділка ВЛАСЮК.

РОЗІЙШЛИСЯ МИРНО...

На стадіоні «Авангард» в Ужгороді відбулася товаришська зустріч з футболу між збірними клубів Будапешта та Закарпаття. Гості були представлені такими відомими командами, як «Ференцварош» та «Гонвед». А українською колективі грали Василь Раш, Олександр Кней, які, до речі, тепер грають у українських вищих лігах Угорщини.

Посидивши був гостям і напруженим, але обидві команди суперників виявилися рівними. Нічия 0:0.

Микола ГОРБАТ, власний кореспондент «Голосу України».

«Губон» — ШО Ж, ЗАЧЕКАСМО...

Минулої неділі в Нью-Йорку відбулося зібрання керівників відбіркової груп чемпіонату світу. Зокрема, до п'яти європейських груп увійшли такі збірні: СРСР, Югославія, Угорщина, Греція, Іспанія, Люксембург...

А напередодні там же проходила засідання виконавчого ФІФА. На ньому розглядалися персональні питання України, Грузії та Хорватії. Вирішено повернутися до них на конгресі федерації 3 липня 1992 року.

Отже, нам не відомий результат, — прокоментував голову Федерації футболу України Віктор Банников. — Сподіваюсь, що на конгресі все вирішиться позитивно. До розробки ініціативи на конгресі представляв його президент ФІФА і президент УЕФА Лекнер Йоханссон (Швейцарія). Гадаю, що наступного дня вирішиться й наше членство в Європейській футбольній лізі. І клуби України стартуватимуть восени-92 у розі-

У СЛІСКАХ ЗАЧЕКАСЬ...

Олімпійська перспектива

Олімпіада 1992 року в Альбертілі та Барселоні, судячи з усього, будуть для українських атлетів останніми. Грами, в яких вони виступатимуть у складі збірної молодшого СРСР. Наразі, що в усіх ліках Олімпіада, починаючи з 1952 року, були присутні спортивні імена України. Кількість їх неухильно зростала — від 25 у Хельсінкі до 103 у Сеулі. І завоювали вони понад цілий тисяч (понад 400!) олімпійських медалей — 170 золотих, 114 срібних, 110 бронзових.

Давайте ж прикинути, що рин наступний нам готує. Вихідні дані для цього — списки кандидатів на участь в Олімпіадах. Кандидат, зрозуміло, далеко не учасник. Але барселонські, принаймні, списки не назвали і прожектор. Адріас затвердив воєнізовані тренувальні заходи з командою спорту олімпійської збірної. І практично неможливо, щоб в числі кандидатів не були імена наших імен. А от скорочення, звичайно, будуть.

Почнемо з літніх Ігор. Нині на Україні 163 кандидати на поїздку до Барселони. Як і раніше, наш найчисленніший загін — піддані королівни спорту. Готуються до Ігор 38 українських бійців, зокрема та металевиків. «Заринають» вони більшість піддані легкої атлетики як чоловіків, так і серед жінок.

Другий за чисельністю кандидатський загін — веслувальники та байдарники. І каное. Іх 14 чоловік, що цілком відповідало рівневі розвитку цього виду спорту на Україні. А от наявність у списках, скажімо, однієї дівчини баскетболістки, як на мене, «перебір». Якщо легію віряться, що потраплять до Барселони 3—4 найкращі баскетболістки з київського «Динамо», яке успішно виступає у відкритому чемпіонаті та міжнародній арені, то переїзд внаслідок у списках п'яти гравців «Будівельників» (Київ) та кандидатів до національної олімпіади «Закарпаття» — це вже перебір. Адріас же жоден з них сьогодні не грає за збірну. Але два зазначені наші «олімпійці» — Вікторієнко та Волков, які виступають за рубежом, потраплять до Барселони швидше за все.

Сподіваємося, що з одинадцяти гандболісток і

гандболістки, які значаться в списках, не всі уйдуть до команди. Скажімо, у молодих спартаківців з Києва, які не мають серйозного міжнародного досвіду, не так уже й багато шансів. Тим більше, що Ігор Турчин збірну вже не тренує.

А от за академічності спортування (9 кандидатів) і спорути гімнастики (7) ми можемо, здається, бути спокійнішими — заповнюють вони свій клас українських кандидатів. Продовжує радувати і гімнастика художня — всі п'ять претендентів мають рокошувати на виступ у столиці Каталонії. Іованні потраплять до олімпійської збірної і найкращі наші пловці (8 кандидатів), фехтувальники (6), боксисти з кульової стрільби (6).

Одні значення кандидатських списків пробувають не тільки надії, але й навіjos сумнів. Принаймні, такий насправді виступає виступу на Україні, як бадмінтон, представлений в кандидатському реєстрі лише одним гравцем — М. Зуєвим. Та й він вже висте перехідати до Підмокошів. Важко змиритися з тим, що по одному кандидату місце в сучасному м'ячболісті (пригадаємо переможця львів'янина Павла Леденкова), волюмо поло, в гонках на юлерець. Бесого два українських боксери, три штаністи є кандидатами на отримання барселонських віз. Борці же альянтового стилю немає взагалі жодного.

З висновками не поспішаємо, однак самостійна олімпійська кар'єра України, яка ось-ось розпочинається, не дозволяє відкладати на завтра критичний аналіз усього спортивного господарства нової держави. Тепер розглянемо кандидатський список, так би мовити, під географічним кутом зору. Як завжди, в лікарях перебуває столиця республіки. Київ має 52 потенційних олімпійців. На солюміоні відділенні Харківська область — 19 кандидатів. Львівщина та Київщина ділять третє місце — по 13. Далі — Закарпаття — один кандидат «дегустує» такий потужні спортивні центри, як Донецьк та Дніпропетровськ, мають у списках кандидатів лише по 9 атлетів.

Шкатульте підготовки спортсменів високого класу в

таких областях, як Рівненська, Хмельницька, Чернігівська, Чернівецька, які мають лише по кандидату. А Бовлині, Сумщина, Черкащина, Кіровоградщина — жодного.

Звичайно, курчат рахуватимемо косями, тобто в Бирселоні, а жоден з них не поїде до Іспанії, навальфікувати цей факт треба вже сьогодні.

Серед потенційних олімпійців чимало ветеранів. Так, відомий кіннотник з Миколаєва Віктор Погановський має намір стартувати в Барселоні, але йому, тоді йому 43 роки. Продовжує увеселюватися в сідлі наш знаменитий майстер вишки Юрій Кошовець (Київська область), який народився 1951 року. Ного одолітка нинішній Олександр Близниченко також має підставати старість. Але місце в олімпійській збірній з кульової стрільби.

Наймолодший же кандидат — харківська кімнатка Олена Серєбрянська, якій тепер 14 років. На рік старша одеситка Олена Вітриченко, яка спромоглася програти (навіть поки кандидаткою) до шільних рдів українських майстрів художньої гімнастики. Вже уявляючи маторидами найбільших турнірів зі спортивної гімнастики Тетяна Гуцу (Одеса). До Барселони Тетяна має тфбу, тфбу, щоб не наворочити потрапити. А вквпнюється йя тоді лише 16...

Тепер про Олімпіаду знаємо. Співки кандидати на поїздку до Альбертілі від України наші Міністерство в справах молоді та спорту завадило скласти. Але тремтіння олімпійської збірної вони не завалять. Гадаю, що з одинадцяти кандидатів столичної школи мають лише одесити фігуристи Віктор Петренко та Вячеслав Загородник. Може пробийся до збірної й гірськолижник Іван Сидоренко, виключений з числа олімпійців українських бобслістів. Утім, все з'ясується вже найближчим часом, бо зимою Ігри стартуватимуть в лютому.

Олександр БАШКАТОВ.

ГОЛОС України

Ганга Верховий Радя України

Головний редактор

Сергія ПРАВДЕНКО

Редколегія:

Анатолій ГОРЛОВ — перший заступник головного редактора

Олександр БІЛИК — заступник головного редактора

Олександр СМЕЛЬЯКОВ — член-кореспондент АН України

Володимир КРАСНОДЕМСКИЙ — оглядач, завідувач відділом культури

Павло САМОЙТЕНКО — заступник головного редактора

Борис СИДОРЕНКО — заступник головного редактора

Анатолій СОЛОВ'ЯНСКИЙ — редактор відділу кореспондентської мережі

Віктор СУДА — відповідальний секретар

Відповідальний секретар

НАД НОМЕРОМ ПРАЦЮВАЛИ:

Заступник головного редактора — Олександр Білик.

Чергові редактори — Олександр Сидоренко, Людмила Березицька.

Автори матеріалів — Анатолій Мірошніченко, Леонід Паладійчук.

Випусковий — Леонід Кисно.

Оформлення — Володимир Кисельов.

Коректори: Валентина Лукаш, Ірина Бабич, Валентина Воскопівач, Тетяна Кобзар, Ольга Мандиш, Євгенія Ортецька, Євгенія Чоповська.

Верстальники: Тетяна Білош, Ольга Зіченко, Алла Буднікова, Марія Солодков, Сергія Савицька.

Літотипісти: Наталія Позина, Валентина Чичирко.

222947, Київ 47, проспект Перемоги, 50. Комісія друку відзначена «Радянська Україна».

Індент 69953. Тираж 160 900.

Передплата ціна в рік 19 руб. 80 коп.

Зам. 0315237.

ГОЛОС України

грашх континентальних кубків.

Отже, питання з національним чемпіонатом вирішено!

Так. Наступної п'ятниці та суботи пройде пленум ради Федерації футболу України в Києві. І все це відбувається юридично правильно.

Віктор Максимович, СРСР «як на Іспанію, а його збірні гравці в чемпіонаті світу-92».

І з цим питанням не все ще ясно. Швидше за все крапінка над «я» буде розставлено 11 січня 1992 року на пленумі Федерації молодшого СРСР. Можливо, доведеться провести кваліфікаційний турнір між збірними 12 колишніх країн, які ввійшли в чемпіонат світу. Ми, національна команда України братиме участь у різних міжнародних турнірах і готуватиметься до чемпіонату Європи 1996 року.

Розмову веде Віктор БРАНІШКІН.

У Києві завершився відкритий чемпіонат з фігурного катання. Парамоніями у видах стип: у чоловіків — О. Уманов (Смента-Петербург), пркзари — В. Загородник, В. Петренко (Одеса) — у жінок — Ю. Воробієва (Московська область); в парях — Н. Бечен — Д. Патро (Смента-Петербург); у танцях — О. Гринчук — Е. Платов (Москва).

НА ЗНІМКУ: показові виступи.

Фото Миколи ВОЧКА.